

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/32/2014
Identifikačné číslo spisu:	3112010448
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3112010448.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. októbra 2014 v trestnej veci obvineného U. R. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i/, písm. j/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T 40/2012, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. W. prostredníctvom obhajkyne Mgr. Petry Hrubovej, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. februára 2013, sp. zn. 3To 3/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/, písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného J. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 26. októbra 2012, sp. zn. 8T 40/2012, bol obvinený J. W. (spolu so spoluobžalovanými U. R., J. X. a N. W.) uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i/, písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že obvinený 1/ U. R. bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T 390/2001, právoplatne dňa 24. januára 2002 za spáchanie pokračovacieho trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do tretej nápravno-výchovnej skupiny,

obvinený 1/ U. R., obvinený 2/ J. X., obvinený 3/ J. W. a obvinená 4/ N. W. najmenej od začiatku roka 2011 získavali, prechovávali a distribuovali doposiaľ neustáleným drogovo závislým osobám a konzumentom metamfetamín, heroín a fentanyl, a to tým spôsobom, že vytvorili medzi sebou

zoskupenie s pôsobnosťou na území miest Trenčín, Trnava, Hlohovec, Bánovce nad Bebravou a ich okolia pričom omamné a psychotropné látky zadovážovali od neznámych osôb obv. J. W. a N. W. a tieto neskôr dávali a predávali spolu s obv. U. R. a obv. J. X. na základe telefonických požiadaviek a zaznamenaných zvukových záznamov a ich prepisov drogovu závislým osobám a konzumentom, a to J. H., N. X., Y. T., W. T., R. R., G. J. spolupracujúcej osobe D. A., pričom bolo zistené, že

1. obvinený J. X. spoločne s obvineným U. R. si dňa 27. apríla 2011 od obvineného J. W. na presne nezistenom mieste prevzali 1 ks igelitový sáčok s obsahom hnedého prášku nezistenej hmotnosti so zataveným koncom, ktorý u seba prechovával obvinený J. X. až do 21.30 hod. dňa 27. apríla 2011, kedy ho predal v Bánovciach nad Bebravou pri benzínovej pumpe AGIP za sumu 480 € osobe D. A., nar. XX. H. XXXX, ktorá ho následne dňa 27. apríla 2011 v čase o 22.15 hod. dobrovoľne vydala pre účely trestného konania, pričom expertíznym skúmaním bolo zistené, že predmetný sáčok o hmotnosti 9 636 mg obsahoval 71,3 mg absolútneho fentanylu, čo zodpovedá minimálne 79 obvykle jednorazovým dávkam drogy v prepočte v hodnote na čiernom trhu 632 €,

obvinená N. W. na základe pokynu obvineného J. W. dňa 31. mája 2011 v čase asi o 15.10 hod. v Hlohovci na parkovisku pred Kauflandom na ul. Nitrianskej predala 1 ks sáčok s obsahom hnedého prášku osobe J. H., nar. XX. Y. XXXX, trvalé bytom Z. za sumu 250 €, ktorý zakúpený tovar dal G. J., nar. XX. D. XXXX, trvalé bytom S., pričom boli J. H. a G. J. zadržaní príslušníkmi polície a G. J. dňa 31. mája 2011 v čase o 15.20 igelitový sáčok dobrovoľne orgánom polície vydala, pričom expertízou bolo zistené, že zaistený sáčok o hmotnosti 4 706 mg obsahoval 19,80 mg absolútneho fentanylu a 315 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedalo 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote na čiernom trhu 222 €,

obvinený J. W. a obvinená N. W. v byte v F., v byte na X poschodí na ul. J. č. XX/X, ktorý mala obvinená N. W. v prenájme prechovávali modré igelitové vrečko s obsahom bielo hnedého prášku a 2 ks igelitových vreciek s obsahom bieleho prášku až do dňa 31. mája 2011 do 16.15 hod., kedy pri domovej prehliadke z predmetných zaistených vecí bolo expertíznym skúmaním zistené, že modré igelitové vrečko o hmotnosti 40.620 mg obsahovalo 158,42 mg absolútneho fentanylu a 2.722 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 176 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorých hodnota na čiernom trhu predstavuje 1 760 € 1 ks igelitové vrečko o hmotnosti 491 mg obsahovalo 478 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 9 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 1 ks igelitové vrečko o hmotnosti 466 mg obsahovalo 458 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 9 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 126 €.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok.

Fentanyl je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do druhej skupiny omamných látok.

Heroín (diacetylmorfin) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do prvej skupiny omamných látok.

Obvinenému J. W. bol podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona s prihliadnutím § 36 písm. l/ Tr. zákona v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obvinenému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zákona súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa počas plynutia ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci, a to: digitálnej váhy - striebornej farby s displejom.

Proti tomuto rozsudku podal, čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu odvolanie (okrem iných spoluobžalovaných) obvinený J. W..

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 21. februára 2013, sp. zn. 3To 3/2013, postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného W. zamietol.

Obvinený J. W. podal prostredníctvom obhajkyne Mgr. Petry Hrubovej dovolanie, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. i/ Trestného poriadku. Dovolanie zdôvodnil písomným podaním z 23. apríla 2014 a následne podaním z 15. októbra 2014. Namietal, že vyšetrovateľ svojvoľne a bez akéhokoľvek dokazovania a zisťovania nových skutočností prekvalifikoval skutok na prísnejšiu skutkovú podstatu trestného činu, hoci žiadne vykonané dôkazy nepreukázali, že skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom konania a organizovanou skupinou na viacerých osobách. Nesprávnej kvalifikácii žalovaného skutku je venované i doplnenie dovolania z 15. októbra 2014. Za nezákonne vykonané dôkazy, a teda dovolací dôvod podľa písm. e/ (?) § 371 ods. 1 Trestného poriadku považuje skutočnosť, že v trestnom konaní sa brali do úvahy, pri rozhodovaní o jeho vine, i SMS správy z mobilných telefónov, hoci osobitný súhlas na zaznamenávanie SMS správ nebol daný. Právo na obhajobu bolo podľa dovolateľa zásadným spôsobom porušené, keď vyšetrovateľ prijal jeho vyhlásenie o vzdaní sa jeho účasti na bližšie nešpecifikovaných vyšetrovacích úkonov. Vyšetrovateľ Policajného zboru získal výpovede svedkov a poškodených hrubým porušením práva obvineného na obhajobu a porušením kontradiktórnosti trestného konania. V závere podaného dovolania namietal tiež výšku uloženého trestu, keď súd pri jeho ukladaní absolútne nebral do úvahy jeho zdravotný stav, a to že je invalidný dôchodca.

Domáhal sa, aby dovolací súd vyslovil porušenie trestného zákona s odkazom na § 371 ods. 1 písm. e/, písm. i/ Trestného poriadku, zrušil rozhodnutia oboch konajúcich súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa v zákonnej lehote vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne. Uviedol, že dovolanie obvineného z dôvodu dovolania uvedenom v § 371 ods. 1 písm. e/, písm. i/ Trestného poriadku nie je prípustné, vzhľadom na vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Obvinený Toráč mohol dovolanie podať len z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale sám sa s ohľadom na už vyššie spomínané vyhlásenie na hlavnom pojednávaní vzdal časti svojich práv, vrátane práva na vykonanie dokazovania vo vzťahu k žalovanému skutku, a teda aj možnosti namietat' zákonnosť dôkazu. Obvinený porušenie svojich práv na obhajobu nenapadol v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku, toto smerovalo len proti nesprávosti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Navrhol preto, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/, písm. f/ dovolanie obvineného J. W. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade u obvineného J. W. nie sú splnené podmienky dovolania.

Hneď v úvode je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného

prostriedku, obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Dôvodom je, aby obvinenému bola poskytnutá dostatočná právna pomoc v súvislosti s podaním dovolania. Podmienkou podania dovolania je aj jeho náležité odôvodnenie, ktoré limituje aj preskúmavaciu činnosť dovolacieho súdu (§ 385).

V posudzovanom prípade obhajkyňa obvineného, okrem iného, podala dovolanie aj z dôvodu písm. e/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku - vo veci konal, alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu však v písomných dôvodoch dovolania nie je uvedené, kto vo veci rozhodoval a mal byť z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený, ktorá okolnosť by mala tento dovolací dôvod zakladať. Napriek tomu aj v petite dovolania sa domáha vyslovenia porušenia zákona s odkazom na toto ustanovenie.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený prostredníctvom obhajkyne namieta nezákonnosť získania a vykonania dôkazov (nezákonne získané SMS správy), ktorá okolnosť by však zakladala dovolací dôvod podľa písm. g/ § 378 ods. 1 Trestného poriadku. Tento dovolací dôvod (§ 374 ods. 2) však v dovolaní uvedený nie je. Podobne je to aj s námietkou vo vzťahu k neprimeranej výške uloženého trestu. V bode VI. dovolania obvinený namieta, že súd pri ukladaní trestu a voľbe jeho výmery nebral do úvahy jeho zdravotný stav a skutočnosť, že je invalidným dôchodcom. Vo vzťahu k výroku o treste je možné dovolanie podať z dôvodu dovolania uvedeného v § 378 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku aj to len v dvoch prípadoch, a to ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Ani o jednu zo situácií, ktoré mal zákonodarca na mysli sa v posudzovanom prípade nejedná. Tento dovolací dôvod, podobne ako vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu pod písm. g/ však v dovolaní uvedený nie je. Tieto dva dovolacie dôvody, pre ktoré by mal dovolací súd vysloviť porušenie zákona, nie sú uvedené ani v návrhu na rozhodnutie.

Z obsahu predloženého spisu dovolací súd zistil, že obvinený J. W. na hlavnom pojednávaní konanom 31. mája 2012 (č. l. 1835) vykonal vyhlásenie o uznaní viny v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, keď uviedol: „som vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, teda z toho, čo mi je kladené obžalobou za vinu“. Na otázku, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako trestný čin, odpovedal, že áno. Následne bol obvinený poučený v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, teda že súdom prijaté vyhlásenie o uznaní viny je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 378 ods. 1 písm. g/ (zrejme omylom uvádzané ako písm. e/), písm. i/ Trestného poriadku je neprípustné.

Dovolateľ dovolací dôvod podľa písm. c/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku videl v tom, že vyšetrovateľ prijal jeho vyhlásenie o vzdaní sa jeho účasti na bližšie nešpecifikovaných vyšetrovacích úkonov. Vyšetrovateľ Policajného zboru získal výpovede svedkov a poškodených hrubým porušením práva obvineného na obhajobu a porušením kontradiktórnosti trestného konania.

Obvinený J. W. bol v prípravnom konaní vypočutý 31. mája 2011 (č. l. 114, 115). Zo zápisnice o jeho výsluchu vyplýva, že bol poučený v zmysle zákonných ustanovení Trestného zákona, zvlášť bol poučený o práve vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, k dôkazom o nich. Odmietol k veci vypovedať. Následne bol obvinený vypočutý 1. júna 2011 (č.l. 196 - 199). Opäť potvrdil, že bol riadne poučený, poučeniu v plnej miere porozumel, nežiada v tomto smere ďalšie vysvetlenie. Potvrdil tiež, že mu bol poskytnutý dostatočný čas na poradu so zvoleným obhajcom a na

prípravu obhajoby. Odmietol vypovedať. Vo výsluchu obvineného sa pokračovalo 16. februára 2012 (č. l. 201 - 204). Aj v tomto prípade potvrdil, že bol poučený, okrem iného, aj o tom, že má právo vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a že mu bol poskytnutý čas na prípravu obhajoby v rámci porady s obhajcom.

Obhajca obvineného bol vyrozumený o úkonoch vykonávaných vo veci.

Na hlavnom pojednávaní 31. mája 2012 (č. l. 1 835) vykonal vyhlásenie o uznaní viny v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a následným prijatím tohto vyhlásenia súdom sa obvinený vzdal práva na vykonanie dokazovania vo vzťahu k žalovanému skutku, a tým aj možnosti vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, možnosti namietat' zákonnosť vykonania dôkazu a podať odvolanie aj čo do výroku o vine, v rámci ktorého by odvolací súd mohol preskúmať dovolaním namietané porušenie práv na obhajobu.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie, a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

V posudzovanom prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd nezistil porušenie práva obvineného na obhajobu, v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, dôkazy - výpovede svedkov a poškodených boli zadovážené a vykonané zákonným spôsobom, obvinenému nebolo obmedzené jeho právo navrhovať vykonanie ďalších dôkazov, bola teda dodržaná aj kontradiktórnosti trestného konania.

Postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku preto dovolací súd dovolanie obvineného odmietol. Vo vzťahu k dovolacím dôvodom uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ (písm. e/), písm. i/ Trestného poriadku dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.